

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Den brave Digter, Decbr, 1792

Citation: Baggesen, Jens: "Den brave Digter, Decbr, 1792", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 187. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid57260/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Da skal han, som Dyden ei forlader,
Uf hvis Hænder Solens Purpur fæd,
Han, som dig og Rosen rødme bød,
Her og hisset signe dig som Fader.

Den brave Digter,

tilegnet

Hr. V. K. Hiort, Præst i Taarnbye paa Amager.

Den Mand fortjener Digternavn,
Som med Forstand sit Vid regierer,
Som skænner Almues sande Gavn,
Og Lyt til Borgerdyd formeerer.
Thi Gud velsigner saadan Sang,
Men aldrig tomme Bielders Klang.

Du, Sanger! derfor tænke maae,
Del ogsaa fele — men til Naade!
Du maae Fornuftens Brug forstaae,
At ei din Phantaste skal raade.
Blot Operqvæffer snart faaer Skam,
Selv fræer spille Gieck med ham.

Gaae troelig i Naturens Fied;
Du finder, hvad du ærlig søger.
Læs Mennesker til Tid og Sted,
Det nytter meer end alle Bøger.
Boglærdom agtes snart for Tant,
Men Siælens Dte fuer grant.

I Hjertet maae du holde Fred!
I Hiernen alt i Orden være!
Hav hist en god Samvittighed!
Og her foreente Tankers Hære!
Saa kan du trodse Livets Nød,
Og Klaffer, og forfatterdød.

Vær mod din svage Læser mild,
Gud satte dig for ham til Læder;
Før ham paa Roser aldrig vild,
Ske Faunernes Uærligheder.
Med Smaafeil skemt og overbær,
Men stræng mod Last og Udyd vær!

For alting være Pligt og Dyd,
Hvad du din Læser vil indgyde;
Den blotte Troe er Klokkelyd;
Man blot med Ord ei Gud kan lyde.
Hvo følger troe Fornuftens Bud
Og gjer sin Pligt, adlyder Gud.

Hold kun din Læser altid froe
Med kraftig nærsom Mad og Drikke!
Dit Taffel være Sundhed troe,
Hvert Digertaffel er det ikke.
Qvæg Vandrerer paa mødig Vei,
Og styrk ham, men beruus ham ei.

Her seer den unge Digter nu
I fort Begreb min Digterlære.
Du skent den efterlever, du,
O Hjort! dets see dig evig Være!
Saa længe troe du følger den,
Er hver det godes Ven din Ven.